

Sjöstafors
Kollbäckes sn
Smöringe kl
Sigfrid Bosell, Löv- Skarfors, Feby.

Hur julen firades för omkring 50 år sedan.

Förberedelserna till jul voro stora och omfattande. Man bakade, skurade, tvättade och gjorde rent överallt. Det var också vanligt, att man byggde brännvin och juldricke. På varje större gård hade man ett särskilt bryggghus, där dessa drycker byggdes.

Julaftonen. På julaftons middag doppade man i grytan. Detta tillgick så, att man kokade ur fettlet ur vissa delar av en gris. Sedan ställdes grytan fram på bordet jämte bröd, varefter man tog av brödet och doppade i grytan. Julafton blev med anledning härav kallad "dopparedagen". På eftermiddagen satte man upp julkärven, och julgraven togs in för att klädas. Maten på kvällen bestod av lutfisk och gröt. I gröten var lagd en mandel och den av familjemedlemmarna som fick mandeln, skulle först bli gift.

Ojuren fingo extra utfordring under julen. Korna fingo bröd, hö och gröpe varemot de annars blevo utfodrade med nästan bara halm. Hästarna blevo förplägade med havre och hö. De skulle också skötas på bestämda tider. Enligt en gammal sägen fick man en duktig örfil, när man steg innanför stalledörren, om man ej kom på bestämd tid.

Juldagen. På juldagsmorgonen fick den häst, som man skulle åka efter till kyrkan, en stor sup så att han skulle bli rast och pigg. Det var nämligen vanligt, att man körde i trapp på hemfärden, och då gällde det att ha en rast häst, om man skulle

2
bli först. Efter hemkomsten från kyrkan brukade man vistas inne återstoden av dagen. Men var så
så, att en person besökte en familj; fick han en
askpåse fästad på ryggen, när han gick därifrån.

På annandagsmorgonen gingo stjärngossar från
hus till hus med en julstjärna och sjöngo Staffan
visor och julsånger.

Tjugo dagar efter juldagen var julen slut, so
ett gammalt ordspråk säger: "Tjugondå Knut då, då
sar vi julen ut."

Man roade sig under julhelgen med dans och
lekar. Tjugondagen var det fäst med julgran
ding, den sista fästen under helgen.